Dette dokument er et dokumentationsredskab, og institutionerne påtager sig intet ansvar herfor

►B

RÅDETS FORORDNING (EØF) Nr. 302/93
af 8. februar 1993
om oprettelse af et europæisk overvågningscenter for narkotika og narkotikamisbrug

(EFT L 36 af 12.2.1993, s. 1)

Ændret ved:

		Tidende nr.	Side	dato
►M1	Rådets forordning (EF) nr. 3294/94 af 22. december 1994	L 341	7	30.12.1994
►M2	Rådets forordning (EF) nr. 2220/2000 af 28. september 2000	L 253	1	7.10.2000

▼B

RÅDETS FORORDNING (EØF) Nr. 302/93

af 8. februar 1993

om oprettelse af et europæisk overvågningscenter for narkotika og narkotikamisbrug

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab, særlig artikel 235,

under henvisning til forslag fra Kommissionen ([1]),

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet ([2]),

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg ([3]), og

ud fra følgende betragtninger:

På samlingen den 25. og 26. juni 1990 i Dublin

— stadfæstede Det Europæiske Råd de »Retningslinjer for en europæisk plan for narkotikabekæmpelse«, som var foreslået af Det Europæiske Udvalg for Narkotikabekæmpelse (CELAD), navnlig anbefalingen om, at »der foretages en ekspertundersøgelse af de eksisterende informationskilder, af deres troværdighed og anvendelighed, af behovet for oprettelsen af et narkotikaovervågningscenter og af et sådant centers arbejdsområde samt af de økonomiske aspekter i forbindelse med oprettelse af centret under hensyntagen til, at dets opgaver ikke kun vedrører sociale og sundhedsmæssige aspekter, men også andre aspekter i forbindelse med narkotika, som f.eks. narkotikahandelen og bekæmpelsen af den«;

— understregede Det Europæiske Råd, at hver medlemsstat har et ansvar for udarbejdelsen af et hensigtsmæssigt program for begrænsning af efterspørgslen efter narkotika, idet det fandt, at en effektiv indsats fra hver medlemsstat, understøttet af en fælles indsats fra De Tolv og Fællesskabet, skal prioriteres højt de kommende år;

konklusionerne af feasibility-undersøgelsen vedrørende centret og den europæiske plan for narkotikabekæmpelse blev forelagt Det Europæiske Råd på samlingen den 13. og 14. december 1990 i Rom;

på samlingen den 28. og 29. juni 1991 i Luxembourg godkendte Det Europæiske Råd »princippet om oprettelse af et europæisk narkotikaovervågningscenter idet det fortsat står åbent, hvordan centrets udformning rent faktisk skal være, f.eks. dets størrelse, dets institutionelle struktur og anvendelsen af edb, og pålagde CELAD i samarbejde med Kommissionen og de øvrige kompetente politiske instanser at fortsætte og hurtigt fuldføre arbejdet med henblik herpå«;

på samlingen den 9. og 10. december 1991 i Maastricht opfordrede Det Europæiske Råd »Det Europæiske Fællesskabs institutioner til at gøre alt for, at retsakten vedrørende Det Europæiske Narkotikaovervågningscenter kan blive vedtaget inden den 30. juni 1992«;

Fællesskabet har ved afgørelse 90/611/EØF ([4]) godkendt De Forenede Nationers konvention om ulovlig handel med narkotika og psykotrope stoffer, i det følgende benævnt »Wienerkonventionen«, og har deponeret en kompetenceerklæring med henblik på nævnte konventions artikel 27 ([5]);

Rådet har vedtaget forordning (EØF) nr. 3677/90 ([6]), med henblik på Fællesskabets gennemførelse af det system til overvågning af handelen med visse stoffer, som er fastsat i Wienerkonventionens artikel 12;

Rådet vedtog den 10. juni 1991 direktiv 91/308/EØF om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvaskning af penge ([7]), som tager sigte på at bekæmpe bl.a. handelen med narkotika;

([1]) EFT nr. C 43 af 18. 2. 1992, s. 2.
([2]) EFT nr. C 150 af 15. 6. 1992, s. 54.
([3]) EFT nr. C 223 af 31. 8. 1992, s. 26.
([4]) EFT nr. L 326 af 24. 11. 1990, s. 56.
([5]) EFT nr. L 326 af 24. 11. 1990, s. 57.
([6]) EFT nr. L 357 af 20. 12. 1990, s. 1. Forordningen er ændret ved forordning (EØF) nr. 900/92 (EFT nr. L 96 af 10. 4. 1992, s. 1).
([7]) EFT nr. L 166 af 28. 6. 1991, s. 77.

▼B

der er på europæisk plan behov for objektive, pålidelige og sammenlignelige oplysninger om narkotika- og narkotikamisbrugsproblemerne og konsekvenserne heraf, som kan bidrage til at give Fællesskabet og medlemsstaterne en samlet oversigt over disse problemer, således at de har et bedre grundlag, når de på deres respektive kompetenceområder træffer eller fastlægger foranstaltninger med henblik på narkotikabekæmpelse;

narkotikaspørgsmålet har mange komplicerede aspekter, som er tæt sammenknyttede og derfor vanskelige at skille ad; centret skal følgelig have til opgave at formidle oplysninger om alle aspekter, hvorved det kan medvirke til at give Fællesskabet og medlemsstaterne et helhedsindtryk af narkotika- og narkotikamisbrugsproblemerne; denne oplysningsformidlende opgave berører ikke på nogen måde kompetencefordelingen mellem Fællesskabet og medlemsstaterne med hensyn til fastsættelse af lovbestemmelser som narkotikaudbud eller -efterspørgsel;

centrets arbejdstilrettelæggelse og arbejdsmetoder skal være tilpasset det forhold, at der tilstræbes et objektivt resultat, dvs. at kilder og metoder vedrørende oplysninger om narkotika skal være sammenlignelige og kompatible;

de oplysninger, som indsamles af centret, vedrører højt prioriterede områder, som skal nærmere afgrænses med hensyn til indhold, rækkevidde og gennemførelsesbestemmelser;

i løbet af de første tre år rettes opmærksomheden særlig mod efterspørgslen og begrænsning heraf;

i resolutionen af 16. maj 1989 om et europæisk net af sundhedsoplysninger om stofmisbrug [1] opfordrede Rådet og medlemsstaternes sundhedsministre, forsamlet i Rådet, Kommissionen til at tage eventuelle initiativer med henblik på et sådant net;

der bør etableres et europæisk informationsnet vedrørende narkotika og narkotikamisbrug, som på fællesskabsplan skal koordineres og ledes af centret;

der skal tages hensyn til Europarådets konvention 108 om beskyttelse af personer i forbindelse med automatiseret behandling af persondata (1981);

der findes allerede nationale, europæiske og internationale organisationer og organer, som formidler oplysninger af denne art, og det er vigtigt, at centret kan udføre sine opgaver i tæt samarbejde med disse;

centret skal have status som juridisk person;

det skal sikres, at centret overholder den oplysningsformidlende opgave, som overdrages det, og at der i den forbindelse tillægges Domstolen kompetence;

tredjelande, som deler Fællesskabets og medlemsstaternes interesse i gennemførelsen af centrets mål, bør have adgang til centret i henhold til aftaler, der indgås mellem dem og Fællesskabet;

denne forordning ville i givet fald efter udløbet af en periode på tre år kunne tilpasses med henblik på en eventuel udvidelse af centrets opgaver, navnlig på grundlag af udviklingen af Fællesskabets kompetenceområde;

Traktaten indeholder ikke anden hjemmel for vedtagelse af denne forordning end artikel 235 —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Mål

1. Ved denne forordning oprettes Det Europæiske Overvågningscenter for Narkotika og Narkotikamisbrug, i det følgende benævnt »centret«.

2. Formålet med centret er inden for de i artikel 4 omhandlede områder at forsyne Fællesskabet og dets medlemsstater med objektive, pålidelige og sammenlignelige oplysninger på europæisk plan om narkotika- og narkotikamisbrugsproblemerne og konsekvenserne heraf.

[1] EFT nr. C 185 af 22. 7. 1989, s. 1.

▼B

3. De oplysninger, der behandles eller udarbejdes, og som er af statistisk, dokumentarisk og teknisk karakter, har til formål at bidrage til at give Fællesskabet og medlemsstaterne en samlet oversigt over narkotika- og narkotikamisbrugsproblemerne, når de på deres respektive kompetenceområder træffer eller fastlægger foranstaltninger.

▼M2

4. Centret kan med forbehold af artikel 2, litra D, nr. 14, kun træffe foranstaltninger inden for området information og behandling deraf.

▼B

5. Centret indhenter ikke oplysninger til identifikation af personer eller af små grupper af personer. Det afholder sig fra enhver oplysningsvirksomhed vedrørende konkrete tilfælde og navngivne personer.

Artikel 2

Opgaver

Med henblik på at nå målet i artikel 1 udfører centret inden for sine arbejdsområder følgende opgaver:

A. *Indsamling og analyse af bestående oplysninger*

1. centret indsamler, registrerer og analyserer de oplysninger (herunder information baseret på forskningsresultater), som medlemsstaterne indsender, samt oplysninger fra fællesskabskilder, nationale ikke-statslige kilder og kompetente internationale organisationer

2. det iværksætter de rundspørger, indledende undersøgelser, feasibility-undersøgelser og pilotprojekter, som er nødvendige for dets egne opgaver; det tilrettelægger ekspertmøder og nedsætter om nødvendigt ad hoc-arbejdsgrupper med henblik herpå; det opretter åbne videnskabelige dokumentationskilder og gør dem tilgængelige og fremmer informationsvirksomhed

3. det tilbyder et organisatorisk og teknisk system, der er i stand til at levere information om tilsvarende eller komplementære programmer eller foranstaltninger i medlemsstaterne

4. det etablerer og koordinerer i samråd og i samarbejde med de kompetente myndigheder og organisationer i medlemsstaterne det netværk, der er nævnt i artikel 5

5. det formidler udveksling af information mellem de beslutningstagere, forskere, fagfolk og andre, der inden for statslige og ikke-statslige organisationer beskæftiger sig med narkotikabekæmpelse

B. *Forbedring af metoderne for sammenligning af oplysninger*

6. det sikrer en bedre sammenlignelighed, objektivitet og pålidelighed af data på europæisk plan ved at udarbejde indikatorer og fælles kriterier af vejledende karakter, som centret kan anbefale overholdt med henblik på en bedre sammenhæng i de målemetoder, der anvendes af medlemsstaterne og Fællesskabet

7. det muliggør og strukturerer infomationsudveksling både ud fra kvalitative og kvantitative kriterier (databaser)

C. *Formidling af oplysninger*

8. det forelægger Fællesskabet, medlemsstaterne og de kompetente organisationer de oplysninger, som det udarbejder

9. det sikrer en bred formidling af det arbejde, der udføres i hver medlemsstat og af Fællesskabet samt i givet fald af tredjelande eller internationale organisationer

10. det sikrer en bred formidling af pålidelige, ikkefortrolige oplysninger; på grundlag af de indsamlede oplysninger udgiver det hvert år en rapport om situationen med hensyn til narkotika

D. *Samarbejde med europæiske og internationale organer og organisationer samt med tredjelande*

11. det bidrager til en forbedret koordinering mellem nationale foranstaltninger og fællesskabsforanstaltninger inden for sit arbejdsområde

▼B

12. det fremmer, med forbehold af medlemsstaternes forpligtelser vedrørende overdragelse af oplysninger i medfør af bestemmelserne i De Forenede Nationers konventioner om narkotika, integreringen af oplysninger om narkotika og narkotikamisbrug, der er indhentet i medlemsstaterne eller stammer fra Fællesskabet, i internationale kontrolprogrammer, især programmer udarbejdet af De Forenede Nationer og de herunder hørende særorganisationer

13. det samarbejder aktivt med de organer, der er nævnt i artikel 12

▼M2

14. det kan på anmodning af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber overlade ansøgerlandene og de lande, der kan deltage i Phare-programmet, sin knowhow og bistå dem med oprettelse og styrkelse af strukturforbindelser med Reitox-nettet samt med oprettelse og befæstelse af nationale kontaktpunkter.

▼B

Artikel 3

Arbejdsmetode

1. Centret udfører gradvis sine opgaver ud fra de mål, der er fastsat i de treårige og etårige arbejdsprogrammer, og i det omfang de forhåndenværende midler giver mulighed for.

2. Under udøvelsen af sine aktiviteter skal centret for at undgå overlapninger tage hensyn til de aktiviteter, der udøves af andre institutioner og organer, som allerede eksisterer eller som planlægges oprettet, herunder Den Europæiske Politienhed (Europol), og søge at give dem en merværdi.

Artikel 4

Prioriterede områder

Centrets mål og opgaver, jf. artikel 1 og 2, prioriteres som angivet i bilaget.

Artikel 5

Europæisk infomationsnet for narkotika og narkotikamisbrug (REITOX)

1. Centret råder over et edb-baseret net, der udgør infrastrukturen til indsamling og udveksling af information og dokumentation, benævnt europæisk informationsnet for narkotika og narkotikamisbrug (REITOX); nettet støtter sig bl.a. på et egentligt edb-system, der forbinder de nationale narkotikainformationsnet, de specialiserede centre i medlemsstaterne og informationssystemerne under de internationale eller europæiske organisationer og organer, der samarbejder med centret.

2. For at REITOX kan etableres så hurtigt og effektivt som muligt, underretter medlemsstaterne senest seks måneder efter denne forordnings ikrafttræden centret om de vigtigste elementer, der indgår i deres nationale informationsnet på de arbejdsområder, der er nævnt i artikel 4, herunder i givet fald de nationale centre, og angiver de specialiserede centre, som efter deres vurdering vil kunne yde et nyttigt bidrag til centrets arbejde.

3. De specialiserede centre udpeges med samtykke fra den medlemsstat, på hvis område disse centre er beliggende, efter enstemmighed blandt bestyrelsens medlemmer, jf. artikel 8, stk. 2, andet afsnit, for en periode, som ikke må være længere end varigheden af hvert enkelt af de i artikel 8, stk. 3, nævnte flerårige arbejdsprogrammer. Centrene kan udpeges på ny.

4. Centret kan med samtykke fra den medlemsstat, på hvis område de specialiserede centre er beliggende, indgå kontrakter, navnlig om underleverancer, med de specialiserede statslige eller ikke-statslige centre, der er omhandlet i stk. 3, for at få udført eventuelle opgaver, som det måtte overdrage dem. Det kan ligeledes med de respektive medlemsstaters samtykke på ad hoc-grundlag og med henblik på særlige opgaver indgå aftaler med organer, som ikke indgår i REITOX.

5. Tildelingen af særlige opgaver til de specialiserede centre anføres i centrets flerårige program, der er nævnt i artikel 8, stk. 3.

▼B

Artikel 6

Oplysningernes beskyttelse og fortrolige karakter

1. Hvis personoplysninger, der ikke gør det muligt at identificere fysiske personer, ligeledes overføres til centret i medfør af denne forordning og i overensstemmelse med national ret, kan disse oplysninger kun anvendes til de formål og på de betingelser, som den tjeneste, der overfører dem, har angivet. Denne bestemmelse gælder med de nødvendige ændringer for centrets overførsel af personoplysninger til medlemsstaternes kompetente tjenester eller til internationale organisationer og til andre europæiske institutioner.

2. Oplysninger om narkotika og narkotikamisbrug, som modtages eller leveres af centret, kan offentliggøres, når fællesskabsregler og nationale regler om udbredelse af oplysninger og disses fortrolighed overholdes. Personoplysninger kan hverken offentliggøres eller gøres tilgængelige for offentligheden.

3. Medlemsstaterne eller de specialiserede centre har ikke pligt til at levere information, som ifølge deres nationale ret er klassificeret som fortrolig.

Artikel 7

Juridisk status

Centret har status som juridisk person. I hver af medlemsstaterne har det den mest vidtgående rets- og handleevne, som den pågældende stats lovgivning tillægger juridiske personer; det kan bl.a. erhverve og afhænde løsøre og fast ejendom og optræde som part i retssager.

Artikel 8

Bestyrelsen

1. Centret har en bestyrelse bestående af en repræsentant for hver medlemsstat, to repræsentanter for Kommissionen og to videnskabsmænd, der er særligt kvalificerede på narkotikaområdet, udpeget af Europa-Parlamentet på grund af deres særlige kvalifikation på dette område.

Hvert medlem af bestyrelsen kan lade sig ledsage eller repræsentere af en suppleant; hvis medlemmet er fraværende, kan suppleanten udøve vedkommendes stemmeret. Som observatører uden stemmeret kan bestyrelsen indkalde repræsentanter for internationale organisationer, som centret samarbejder med i overensstemmelse med artikel 12.

2. Formanden for bestyrelsen vælges blandt dens medlemmer for en periode på tre år: mandatet kan fornyes én gang. Formanden deltager i afstemningen. Hvert medlem af bestyrelsen har én stemme.

Bestyrelsens beslutninger træffes med to tredjedeles flertal blandt medlemmerne, undtagen i de tilfælde, der er omhandlet i artikel 5, stk. 3, hvor der kræves enstemmighed blandt medlemmerne, og i de tilfælde, der er omhandlet i stk. 3 i nærværende artikel.

Bestyrelsen fastlægger selv sin forretningsorden.

Bestyrelsen holder møde mindst én gang om året.

3. Bestyrelsen vedtager et treårigt arbejdsprogram på grundlag af et udkast, som forelægges af centrets direktør efter høring af Det Videnskabelige Udvalg og efter udtalelse fra Kommissionen og Rådet. Det første treårige program vedtages med enstemmighed senest ni måneder efter denne forordnings ikrafttræden. Bestyrelsen, der træffer afgørelse med trefjerdedeles flertal blandt medlemmerne, beslutter, om de senere treårige programmer skal vedtages med samme flertal som i stk. 2, andet afsnit, i denne artikel eller med enstemmighed.

4. Inden for rammerne af det treårige arbejdsprogram vedtager bestyrelsen hvert år centrets årlige arbejdsprogram på grundlag af et udkast, som direktøren forelægger efter høring af Det Videnskabelige Udvalg og efter udtalelse fra Kommissionen. Programmet kan justeres i løbet af året efter samme fremgangsmåde.

5. Senest den 31. januar hvert år godkender bestyrelsen en almindelig årsberetning om centrets aktiviteter. Direktøren fremsender denne beretning til Europa-Parlamentet, Rådet, Kommissionen og medlemsstaterne.

▼B

Artikel 9

Direktøren

1. Centret ledes af en direktør, der udpeges af bestyrelsen efter indstilling fra Kommissionen for en femårig periode, som kan fornyes. Direktøren er ansvarlig for:

— udarbejdelse og gennemførelse af beslutninger og programmer, som vedtages af centrets bestyrelse

— centrets daglige ledelse

— udarbejdelse af centrets arbejdsprogrammer

— udarbejdelse af en statusopgørelse og gennemførelse af budgettet

— udarbejdelse og offentliggørelse af de i denne forordning nævnte beretninger

— alle personaleanliggender

— udførelse af de i artikel 1 og 2 omhandlede opgaver.

2. Direktøren aflægger beretning om sine aktiviteter til bestyrelsen og deltager i dennes møder.

3. Direktøren er centrets retlige repræsentant.

Artikel 10

Det Videnskabelige Udvalg

1. Bestyrelsen og direktøren bistås af et videnskabeligt udvalg, der som fastsat i denne forordning afgiver udtalelse om de videnskabelige spørgsmål med relation til centrets aktiviteter, som bestyrelsen eller direktøren måtte forelægge det.

Udtalelser fra Det Videnskabelige Udvalg offentliggøres.

2. Det Videnskabelige Udvalg består af en repræsentant for hver medlemsstat. Bestyrelsen kan udpege yderligere højst seks medlemmer på grundlag af disses særlige kvalifikationer.

3. Medlemmernes mandat i Det Videnskabelige Udvalg er på tre år. Det kan fornyes.

4. Det Videnskabelige Udvalg vælger sin formand for en treårig periode.

5. Det Videnskabelige Udvalg indkaldes til møde af formanden mindst én gang om året.

Artikel 11

Budget

1. Der udarbejdes et overslag over alle centrets indtægter og udgifter for det enkelte regnskabsår, som skal være sammenfaldende med kalenderåret, og disse skal opføres på centrets budget.

2. Direktøren udarbejder et foreløbigt budgetforslag for det følgende regnskabsår senest den 15. februar hvert år. Det foreløbige budgetforslag omfatter driftsomkostninger og det arbejdsprogram, der er fastsat for det følgende regnskabsår. Direktøren forelægger dette forslag for bestyrelsen sammen med en personaleoversigt.

3. Der skal være balance mellem indtægter og udgifter.

4. Centrets indtægter omfatter, ud over andre indtægter, et tilskud fra Fællesskabet, der opføres under en særlig post på De Europæiske Fællesskabers almindelige budget (sektion Kommissionen), og betaling for udførte tjenesteydelser samt alle finansielle bidrag fra organisationer eller organer og lande uden for Fællesskabet, som omhandles i henholdsvis artikel 12 og 13.

5. Centrets udgifter omfatter blandt andet

— løn til personale, udgifter til administration og infrastruktur, driftsudgifter

— og udgifter til støtte til de nationale informationsnet, som deltager i REITOX, samt udgifter i forbindelse med aftaler med de specialiserede centre.

▼B

6. Bestyrelsen vedtager budgetforslaget og sender det til Kommissionen, som på grundlag heraf udarbejder et tilsvarende overslag i det foreløbige forslag til De Europæiske Fællesskabers almindelige budget, som den forelægger Rådet i medfør af Traktatens artikel 203.

7. Bestyrelsen vedtager centrets endelige budget inden regnskabsårets begyndelse, idet den om nødvendigt tilpasser det efter fællesskabstilskuddet og centrets øvrige midler.

8. Direktøren gennemfører budgettet.

9. Kommissionens finansinspektør fører kontrol med indgåelse af udgiftsforpligtelser og betaling af alle centrets udgifter samt med fastlæggelse og inkassering af alle centrets indtægter.

10. Senest den 31. marts hvert år sender direktøren Kommission, bestyrelsen og Revisionsretten centrets samlede regnskab (indtægter og udgifter) for det forløbne regnskabsår.

Revisionsretten reviderer dette i henhold til Traktatens artikel 206 A.

11. Bestyrelsen meddeler direktøren decharge for gennemførelsen af budgettet.

▼M1

12. Efter udtalelse fra Revisionsretten vedtager bestyrelsen de interne finansielle bestemmelser og særlig de nærmere regler for opstilling og gennemførelse af centrets budget.

▼B

Artikel 12

Samarbejde med andre organisationer eller organer

Centret søger aktivt samarbejde med internationale organisationer og andre, især europæiske, statslige eller ikkestatslige organer, som er kompetente på narkotikaområdet, uden at dette dog berører de forbindelser, som Kommissionen kan opretholde i overensstemmelse med Traktatens artikel 229.

Artikel 13

Tredjelandes deltagelse

1. Centret er åbent for deltagelse af tredjelande, som deler Fællesskabets og medlemsstaternes interesse i centrets mål og arbejde, i henhold til aftaler, der indgår mellem dem og Fællesskabet på grundlag af Traktatens artikel 235.

2. Bestyrelsen kan træffe beslutning om deltagelse af eksperter foreslået af tredjelande i de i artikel 2, nr. 2, omhandlede ad hoc-arbejdsgrupper, forudsat at de pågældende forpligter sig til at overholde bestemmelserne i artikel 6.

Artikel 14

Privilegier og immuniteter

Protokollen vedrørende De Europæiske Fællesskabers privilegier og immuniteter gælder for centret.

Artikel 15

Vedtægt for personalet

De ordninger og forordninger, der gælder for tjenestemænd og øvrige ansatte i De Europæiske Fællesskaber, finder ligeledes anvendelse på centrets personale.

Over for sit personale udøver centret de beføjelser, der tilkommer ansættelsesmyndigheden.

Bestyrelsen vedtager i forståelse med Kommissionen passende gennemførelsesbestemmelser.

▼B

Artikel 16

Ansvar

1. Centrets ansvar i kontraktforhold bestemmes efter den lovgivning, der finder anvendelse på den pågældende kontrakt. Domstolen har kompetence til at træffe afgørelse i henhold til enhver voldgiftsbestemmelse, som indgår i en af centret indgået aftale.

2. For så vidt angår ansvar uden for kontraktforhold skal centret i overensstemmelse med de almindelige retsgrundsætninger, der er fælles for medlemsstaternes retssystemer, erstatte skader forvoldt af centret eller af dets ansatte under udøvelsen af deres hverv. Domstolen har kompetence til at afgøre tvister vedrørende enhver sådan erstatning.

3. De ansattes personlige ansvar over for centret fastsættes i de bestemmelser, der gælder for centrets personale.

Artikel 17

Domstolens kompetence

Domstolen har kompetence til at træffe afgørelse om de klager, der indgives over centret, på betingelserne i Traktatens artikel 173.

Artikel 18

Rapport

I løbet af det tredje år efter denne forordnings ikrafttræden sender Kommissionen Europa-Parlamentet og Rådet en situationsrapport over centrets aktiviteter sammen med eventuelle forslag til ændring eller udvidelse af centrets opgaver, navnlig på grundlag af udviklingen af Fællesskabets kompetenceområde.

Artikel 19

Ikrafttræden

Denne forordning træder i kraft dagen efter, at de kompetente myndigheder har truffet afgørelse om centrets hovedsæde.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

▼B

BILAG

A) Centrets arbejde udføres under iagttagelse af Fællesskabets og dets medlemsstaters respektive beføjelser på narkotikaområdet som fastsat i Traktaten.

De oplysninger, der indsamles i centret, vedrørende følgende vigtige arbejdsområder:

1. narkotikaefterspørgslen og begrænsning deraf
2. strategier og politikker på nationalt plan og på fællesskabsplan (med særlig vægt på politikker, handlingsplaner, lovgivning, aktiviteter og aftaler på internationalt og bilateralt plan samt på fællesskabsplan)
3. internationalt samarbejde og den geopolitiske fordeling af udbuddet (med særlig vægt på samarbejdsprogrammer, information om producent- og transitlande)
4. kontrol med handelen med narkotika, psykotrope stoffer og prækursorer, som fastlagt i internationale konventioner og gældende eller fremtidige relevante fællesskabsakter ([1])
5. narkotikaproblematikkens indvirkninger i producent-, forbruger- og transitlandene inden for de af Traktaten omfattede områder, herunder navnlig hvidvaskning af penge, som omhandlet i gældende eller fremtidige fællesskabsretsakter ([2]).

B) Kommissionen stiller de oplysninger og statistiske data, som den har til rådighed i kraft af sine beføjelser, til rådighed for centret med henblik på deres videre formidling.

C) I løbet af de første tre år rettes opmærksomheden særligt mod efterspørgslen og begrænsning heraf.

([1]) — Af gældende relevante internationale konventioner tænkes især på De Forenede Nationers konventioner, for så vidt Fællesskabet er eller kunne blive part heri.
— Af gældende relevante fællesskabsakter sigtes der navnlig til Rådets forordning (EØF) nr. 3677/90 af 13. december 1990 om foranstaltninger til modvirkning af ulovlig anvendelse af visse stoffer til fremstilling af narkotika og psykotrope stoffer.
— Der er udelukkende tale om oplysninger, som medlemsstaterne skal forsyne Kommissionen med i henhold til eksisterende eller fremtidig fællesskabslovgivning.

([2]) — Af gældende relevante fællesskabsretsakter er den, der vedrører hvidvaskning af penge, Rådets direktiv af 10. juni 1991 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelsen af det finansielle system til hvidvaskning af penge.
— Der er udelukkende tale om oplysninger, som medlemsstaterne skal forsyne Kommissionen med i henhold til eksisterende eller fremtidig fællesskabslovgivning.